

[Arnth Jensen.]

disse Nedsættelser havde en ensidig Karakter, idet de væsentligt kun var rettet mod private Skoleformer.

Jeg maa derfor paa det skarpeste tilbagevise den højtærede Ministers Udlægning af min Tale sidste Aar; jeg vil hævde, at der ikke i Rigsdagstidenden findes objektivi Grundlag for en Udlægning som den, den højtærede Minister har tilladt sig her i Rigsdagen.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Søren P. Larsen: Den højtærede Undervisningsminister sagde i sin Henvendelse til de Bemærkninger, jeg gjorde forleden, at Venstre jo er et Parti, der har krævet Besparelser. Det er rigtigt, vi ikke alene har krævet, men vi kræver vedblivende Besparelser. Men derfra til, at vi skulde ville være med til en ensidig Nedsættelse af Tilskuddet til private Skoler, medens de offentlige Skoler vedblivende kører under de samme Forhold som før, er der alligevel et Spring, og da dette Spørgsmaal nu er draget frem af den højtærede Minister, vil jeg gøre opmærksom paa, at saadant noget forlanger de private Realskole Bestyrerforening og Lærerforening slet ikke.

I en Skrivelse af 22. Oktober 1932, som er tilsendt Folketingets Finansudvalg — og en ligelydende Skrivelse er samme Dag tilsendt Undervisningsministeren —, siger netop disse Skole Bestyrere og Lærere:

„I det Forslag til Finanslov, som Finansministeren fremsatte i Folketinget den 5. ds., er Statstilskuddet til de private Provinsrealskoler nedsat med 10 pCt. af det efter Reglerne i Tilskudsloven af 4. April 1928 beregnede samlede Beløb for Finansaaret 1933—34, uden at der foreligger Forslag om en tilsvarende Nedsættelse af kommunale Lærerlønninger og Statstjenestemandslønninger“. Og saa føjes der til: „Her er altsaa Tale om Forsøg paa en Undtagelseslovgivning, der gennemført vilde faa de alvorligste Følger for de private Realskoler“.

Den højtærede Minister sagde, at det var statsfinansielle Hensyn, der var de afgørende. Jeg skal hertil sige, at disse Skoler er ikke tjent med at blive fremstillet som Institutioner, der ikke vil tage deres Part af den nødvendige Nedgang, og den samme Skrivelse siger:

„Havde der — som en *samfunds-*

mæssig Nødvendighed — samtidig med Forslaget om en Nedsættelse med 10 pCt. af Realskoletilskuddet foreligget Forslag om en Nedsættelse med 10 pCt. af kommunale Lønninger og Statstjenestemandslønninger, havde vi ikke protesteret; thi saa var der ikke gjort Forsøg paa at bryde den Ligestilling, som Tilskudsloven fastslaar, og saa forelaa Faren for Lærerflugt fra vore Skoler ikke“.

Jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger, fordi disse Skoler ikke er tjent med, at den højtærede Ministers Udtalelser kommer til at staa som Udtryk for, at de private Skoler ikke vil tage deres Part af Nedsættelsen. De er villige til at gaa ind i den Ligestilling, som vi har krævet for andre.

Jeg spurgte, om de Radikale vilde staa Værn om den private Skole i Fremtiden. Jeg fik intet Svar fra de Radikale, men derimod fra den højtærede Undervisningsminister — og jeg er lige ved at tro, at jeg tør tillægge hans Udtalelser større Vægt —, at man ønsker dem bevaret i Fremtiden.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det er i Anledning af den højtærede Landbrugsministers Udtalelse om Betydningen og Muligheden af eventuelt at indføre Minimalpriser paa visse Landbrugsprodukter, jeg gerne vilde gøre et Par Bemærkninger.

Jeg vil da først sige, at saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, afviser han ikke absolut Tanken. Derimod synes han at mene, at der heri skulde ligge noget i Retning af Dumpingforanstaltninger. Jeg maa hævde, at dette kan videnskabeligt, om jeg saa maa sige, ikke være rigtigt. Ved Foranstaltninger af den Art forøges Eksporten ikke. Det, der her kan have Interesse i Retning af Dumpingforanstaltninger, maa da være, om Eksporten gennem saadanne Foranstaltninger kunstigt frembringer Varer paa udenlandske Markeder, som kan sælges til under Produktionsprisen.

Efter videnskabeligt gennemførte Beregninger er det jo konstateret, og ikke modsagt i alt Fald, at Landbrugsprisernes Fald for de øvrige Erhverv betyder en Lettelse paa 100—150 Mill. Kr., og jeg vil gerne spørge, om den højtærede Landbrugsminister kan finde det urimeligt, at Landbruget faar disse Penge tilbage, for saa vidt det drejer sig om det indenlandske Marked, og det er jo i Virkeligheden det eneste, vi har